

[[Landbrugsministeren.]]

1933. Dette Forlig gik ud paa, at man skulde hæve Priserne paa Landbrugets Produkter her i Landet op til en rimelig Højde, saaledes at Landboerne fik en forsvarelig Pris for de Varer, de sælger her i Landet, og hvis denne Prishævning saa ikke var tilstrækkelig til at klare Vanskelighederne for Landmændene, til at skaffe dem Rentabilitet, Balance mellem Indtægter og Udgifter, skulde man komme med Forslag om en Gældssanering. Og det Udvalg, som nedsattes til Undersøgelse af dette Spørgsmaal, kom til det Resultat, at paa Grundlag af det, vi naaede i December, er Stillingen for Landbruget den, at der er 800 Mill. Kr., som ikke kan forrentes af Erhvervet, og derfor bør man med det herskende Prisniveau i Henhold til det indgaaede Forlig søge gennemført en Gælds-sanering for disse 800 Mill. Kr. Jeg tør ogsaa sige, at Landmændene kan i det lange Løb være lige tilfredse, om de skal forrente 800 Kr. pr. Td. Land, eller de skal forrente 1 000 Kr. pr. Td. Land. Det, det drejer sig om for dem, er naturligvis, at de faar Forhold at virke under, saadan at de kan blive ved Ejendommene, og kan man ikke bringe Priserne i Udlandet op, hvad der for Tiden viser sig umuligt, er der ingen anden Vej at gaa, hvis man virkelig vil hjælpe Landbruget ud af Vanskelighederne, end at bringe Gældsbyrden ned.

Jeg vil tilføje: Hvad er der sket siden December, som gør, at man nu fra Venstres Side gaar bort fra det Standpunkt, som de indtog sammen med os andre ved December-Forliget? Kornpriserne er ikke blevet lavere. Kornet er i Dag over det Prisniveau, som vi ved December-Forliget var enige om at bringe det op i. Nu foreslaar Venstre yderligere Afgiftsforanstaltninger, saa at Kornets Pris bringes op med 1 Kr. ud over, hvad den er i Øjeblikket, men jeg vil gerne spørge de ærede Medlemmer fra Venstres Side, om de virkelig vil fastholde, at en saadan Ordning faar nogen som helst Betydning for Landbruget som Helhed. Den kan blive til Fordel for 10, højst 15 pCt. af Landmændene. For de øvrige 85 pCt. er den enten af ingen Interesse, ja for mere end Halvdelen betyder den yderligere Udgiftsforøgelse, saa det kan ikke paa

nogen Maade blive en gunstigere Stilling for det samlede Landbrug, man opnaar ved denne Foranstaltning.

Med Hensyn til en Forhøjelse af Smørprisen vil jeg sige, at trods det ærede Medlem Hr. Kyeds lange Tale er Resultatet af den gennemførte Smørordning blevet, hvad vi fra vor Side befrygtede, noget af en Skuffelse. Vel faar man betydeligt højere Beløb ind for det Smør, man sælger her i Landet, men Resultatet er blevet, at Smørforbruget er gaaet ned til højst et Par Millioner Kilogram i hver Periode. Det vil sige, at efter de 7 4-Ugers Perioder, der er gaaet, er der brugt ca. 14 Mill. kg, og jeg føler mig overbevist om, at ingen mejerikyndig vil staa op og sige, at man med den nuværende Lov og med disse Priser er sikker paa, at man vil kunne naa op til 26 Mill. kg, altsaa to Millioner i hver 4-Ugers Periode. Jeg tror, man maa være forberedt paa, at vi naar ikke dette Forbrug i de sidste Maaneder, og det vil betyde en Nedgang fra 33—34 Mill. kg i Fjor til højt regnet 26 Millioner i Aar. Naar man nu taler om — jeg hørte, at det blev nævnt før —, at vort Smørforbrug er meget højere oppe, saa er Forholdet det, at i de 7 Perioder, som er gaaet, har Hjemmeforbruget i den Uge, hvor der anvendtes mest, udgjort 15,7 pCt., og i Ugen med lavest Forbrug — det var den allerførste Uge, den, som det ærede Medlem Hr. Kyed nævnte for derved at fremhæve, hvorledes det steg — sank Forbruget ned til 12,4 pCt. af hele Produktionen. Det vil sige, at det var en meget lille Del af Produktionen, som anvendtes her i Landet. Det er derfor ogsaa kun en meget ringe Del af Landmændenes Indtægt, der kan berøres af dette Forhold. Ærede Medlemmer af Venstre vil sige: Men nu foreslaar vi delvis Forbud mod Margarineproduktion. Hertil vil jeg svare, at sjalden eller vel aldrig er der her i Rigsdagen foreslaet en Bestemmelse, som saadan vil tvinge den fattigste Befolkning ind i Vilkaar, den ikke kan taale. Man har talt om socialistisk Tvangsstyre og Tvangsforanstaltninger og den Slags Ting, men ingen Sinde er der fremsat et Forslag, der vilde tvinge Befolkningen paa den Maade, som dette Forslag fra Venstres Side vilde gøre, hvis det gennemførtes, for det vilde for-